

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 871/2020
23.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... број .., чији је пуномоћник Бојан Крстић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јован Цицварин, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и поништаја уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1369/18 од 23.01.2019. године, у седници одржаној дана 23.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1369/18 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1157/16 од 20.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању закључен између тужене, као даваоца издржавања и ВВ, као примаоца издржавања, а који за предмет има стан број .., површине 72 м², по структури двособан, на .. спрату стамбене зграде у ..., у улици ... број .., изграђен на кп.бр. ..., а уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., оверен пред Првим основним судом у Београду под бројем Ов Р2 ../13 од 22.03.2013. године, што је тужена дужна да призна и трпи и да та пресуда представља основ за брисање уписа права својине извршеног у корист тужене на наведеном стану и упис права својине на истом стану у корист тужиоца, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен између тужене, као даваоца издржавања и ВВ, као примаоца издржавања, а који за предмет има стан број .., површине 72 м², по структури двособан, на .. спрату стамбене зграде у ..., у улици ... број .., изграђен на кп.бр. ..., а уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., оверен пред Првим основним судом у Београду под бројем Ов бр. Р2 ../13 од 22.03.2013. године, те која ће пресуда представљати основ за брисање уписа права својине извршеног у корист тужене на истом стану и упис права својине на истом стану у корист тужиоца, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 131.250,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1369/18 од 23.01.2019. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 1157/16 од 20.11.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побјану одлуку, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, међутим, та повреда одредаба поступка, одредбом члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона, није прописана као разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је закључио уговор о купопродаји, у својству купца, са сада покојном ВВ из ..., у својству продавца, који за предмет има двособан стан од 72 м² у ..., у улици ... број .. на .. спрату зграде означен бројем .., тако што је уговор о купопродаји оверен пред Другим општинским судом у Београду под бројем Ов бр. П ../96 дана 19.06.1996. године. У својству примаоца издржавања, сада покојна ВВ је са туженом, као даваоцем издржавања, закључила уговор о доживотном издржавању у предмету Првог основног суда у Београду РЗ бр. ../13 дана 22.03.2013. године, којим је туженој, након своје смрти, пренела у власништво двособан стан број .. на .. спрату, површине 72 м² у улици ... број .., а који је претходно био предмет уговора о купопродаји закљученог са тужиоцем. На основу наведеног уговора о доживотном издржавању, тужена је, решењем Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Стари Град број ../2016 од 14.04.2016. године, уписана као власник предметног стана. ВВ је преминула дана ../2014. године, у Тужилац тражи утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању закљученог између тужене и сада покојне ВВ, бивше из ..., као главни захтев, а као евентуални захтев тражи поништај тог уговора, из разлога што је прималац издржавања, покојна ВВ, тужиоцу стан који је предмет уговора о доживотном издржавању продала уговором о купопродаји који је закључен пре уговора о доживотном издржавању. Други општински суд у Београду није водио уписник ознаке П Ов, него само П, а уписници у које су завођене овере извршене 1996. године, ван судске зграде, носе ознаку П/1, П/2 и П/3, међутим, ни у једној књизи не постоји редни број .. . Теренске уписнике, Други општински суд у Београду означавао је римским бројем „П“.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили, како главни, тако и евентуални, пошто тужилац нема активну легитимацију у овој парници, јер нема својство заинтересованог лица у смислу одредбе члана 109. Закона о облигационим односима. Тужена је оспорила аутентичност уговора о купопродаји овереног од стране Другог општинског суда у Београду, а тужилац није доставио на увид оригинални уговор. Закључењем пуноважног уговора о купопродаји,

тузилац би имао само правни основ за упис права својине, при чему је питање стицања својине одвојено од питања пуноважности правних основа који воде стицању својине. Правни посао подобан за пренос права својине, сам по себи, није ништав из разлога што је претходно закључен други правни посао, такође подобан за пренос права својине. Евентуални захтев за поништај уговора о доживотном издржавању могу да поставе само законски наследници примаоца издржавања, према одредби члана 203. Закона о наслеђивању, које својство тужилац нема.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно тужбени захтев тужиоца одбили као неоснован.

Тужилац у ревизији указује да је активно легитимисан у овој парници, имајући у виду да поседује валидан уговор, потписан од стране оба уговарача, оверен печатом суда и заведен под одређеним бројем. То међутим не доводи у сумњу правилност побијане одлуке.

Одредбом члана 210. Закона о парничном поступку, прописано је да ако по закону или због природе правног односа, спор може да се реши само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), они се сматрају као једна парнична странка тако да кад поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе се и на оне који те радње нису предузели.

У смислу одредбе члана 211. став 1. Закона о парничном поступку, нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Сходно ставу другом те одредбе Закона, ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован. О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности, јер је тако прописано ставом трећим одредбе члана 211. Закона о парничном поступку.

У овом конкретном случају, тужилац тужбом тражи утврђење, односно поништај уговора о доживотном издржавању који је закључен између тужене и сада покојне ВВ, што значи да је било нужно да тужбом обухвати обе уговорне стране, а не само даваоца издржавања, пошто су прималац издржавања и давалац издржавања учесници материјално-правног односа који је предмет спора, а сходно одредби члана 211. став 1. Закона о парничном поступку. Пошто је прималац издржавања, ВВ, преминула дана ...2014. године, онда је било нужно да у парници, уместо ње, учествују њени наследници, што овде није случај. Тужбом нису обухваћени нужни супарничари, као странке, па је тужбени захтев тужиоца правилно одбијен, као неоснован.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде, донео у смислу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**